

UZASADNIENIE

do projektu uchwały Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie
nadania nazwy rondy na terenie Wrocławia

Karol Cyryl Modzelewski (1937-2019) – polski historyk, mediewista, profesor nauk humanistycznych, działacz opozycji w okresie PRL. Studia ukończył w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie w latach 1962–1964 był asystentem i doktorantem. Z uczelni został usunięty za wystosowanie wspólnie z Jackiem Kuroniem Listu otwartego do Partii, w którym autorzy poddali krytyce ówczesną politykę władz PRL. W ramach represji Karol Modzelewski został usunięty z pracy, ze studiów doktoranckich i skazany na karę 3,5 roku pozbawienia wolności. Warunkowo zwolniony w sierpniu 1967 roku. Za udział w wydarzeniach Marca '68, jako jeden z inicjatorów akcji protestacyjnej po zdjęciu Dziadów w Teatrze Narodowym, został skazany na karę więzienia (ponownie 3,5 roku) i zwolniony dopiero w 1971 roku. Na początku lat 70. XX w. został wrocławianinem. W latach 1972–1983 pracował w Instytucie Historii Kultury Materialnej Polskiej Akademii Nauk we Wrocławiu, gdzie w 1978 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego. W 1980 roku wstąpił do Solidarności; był pomysłodawcą nazwy związku wykorzystywanej już w pierwszych biuletynach informacyjnych strajku gdańskiego, współautorem pomysłu jednej reprezentacji związkowej i wspólnej rejestracji. Od samego początku zasiadał w strukturach dolnośląskich władz Solidarności, we wrześniu 1980 roku reprezentował Wrocław na ogólnopolskiej konferencji przedstawicieli Międzyzakładowych Komitetów Strajkowych (MKZ) w Gdańsku, został też delegatem na I Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”. Od listopada 1980 roku do kwietnia 1981 roku pełnił funkcję rzecznika prasowego Krajowej Komisji Porozumiewawczej (KKP). Internowany po wprowadzeniu stanu wojennego, a w 1982 roku aresztowany pod zarzutem próby obalenia ustroju PRL, w 1984 roku został uwolniony na mocy amnestii. W latach 1989–1991 pełnił mandat senatora wybranego w okręgu wrocławskim z ramienia Komitetu Obywatelskiego. Do 1992 roku pracował w Instytucie Historii PAN, otrzymując w 1990 roku tytuł naukowy profesora. W latach 1992–1994 był pracownikiem naukowym Instytutu Historycznego Uniwersytetu Wrocławskiego. W 1998 roku został odznaczony, wraz z Jackiem Kuroniem, Orderem Orła Białego. Jest też laureatem licznych nagród naukowych, m.in. nagrody Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej (2007). W roku 2009 został uhonorowany tytułem doktora honoris causa Uniwersytetu w Bydgoszczy. W roku 2014 otrzymał Nagrodę Znaku i Hestii im. Księdza Józefa Tischnera i Nagrodę Literacką Nike, zaś w 2016 r. Rada Miejska Wrocławia za zaangażowanie w walkę o wolność i prawa człowieka przyznała mu tytuł "Civitate Wratislaviensi Donatus" – Honorowego Obywatela Wrocławia.

Projekt uchwały nie zawiera danych prawnie chronionych.